

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

15ΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΗΝΕΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Πέμπτη 25 Δεκεμβρίου 1953 (Π.Ο.Η.)
"Ετος Η'. Αριθ —171— Τιμή Φύλλου Δραχ. 1000

Γραφεία : 'Οδός Χαλκοκονδύλη 7—'Αθήναι
Τηλέφ. 33.839

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
"Αγγελος "Αντωνόπουλος

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

"Εξάμηνος δραχ. 15.000— Ετησία δραχ. 80.000

"Εξωτερικοῦ: "Εξάμ. δολ. 2.—"Ετησία δολ. 4

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Πρὸς τοὺς εὐλαβεστάτους Ἱερεῖς καὶ τὰ εὐσεβῆ πληρώματα τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ἡμῶν τῶν Ἑννησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν

Αἱ χαρμόσυνοι ἑορταὶ τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Ἁγίου Δωδεκαημέρου εὐρίσκουσι καὶ πάλιν ἡμᾶς ἐπὶ τῶν τετιμημένων ἐπάλξεων τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν παραδόσεων ὑπὲρ ὧν ἀγωνιζόμεθα πιστῶς καὶ εὐόρκως ἀπὸ τριακονταετίας πρὸς δόξαν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἐπὶ τῇ ἐυστήμῳ καὶ κοσμοσωτηρίῳ ταύτῃ ἑορτῇ τῆς ἐνανθρωπίσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ποιμαντορικὸν ἐπιτελοῦντες καθήκον, συγκαίροντες παντὶ τῷ ὀρθοδόξῳ χριστεπώνυμῳ πληρώματι, εὐχόμεθα γηθόσυνον τὸν ἑορτασμὸν καὶ τὴν χρυσαυγίζουσαν ἀνατολὴν τοῦ νέου τῆς χάριτος καὶ τῆς Χρηστότητος ἐνιαυτοῦ αἰσίων καὶ πάροχον πάντων τῶν χριστιανικῶν ἀγαθῶν, ἐν οἷς πρωτεύει ἡ ἐλευθερία ἡμῶν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν θρησκευτικῶν ἡμῶν ἀναγκῶν.

Εἰς τοὺς κρίσιμους τούτους καιροὺς, οὓς διατρέχει ἡ Ἐκκλησία καὶ τὸ Ἔθνος, ἂν ἄλλοι ἀγωνίζωνται πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ὕλικῶν αὐτῶν ἀναγκῶν, καὶ ἱκανοποιήσιν τῶν προσωπικῶν βλέψεων καὶ σκοπῶν, εἰς ἡμᾶς ἔλαχεν ὁ τιμητικὸς κληρὸς νὰ θέτωμεν ὡς πρώτιστον μέλημα καὶ κυριώτατον τοῦ βίου σκοπὸν τὴν ἄμυναν ὑπὲρ τῶν ἐκκλησιαστικῶν θεσμῶν τῶν κατοχυρουμένων τὸ ἀκραφνὲς πνεῦμα τῆς ἀκηράτου Ὁρθοδόξου, τῆς ἀποκτήσεως τῶν ὕλικῶν ἀγαθῶν καὶ τῆς κατὰ κόσμον εὐτυχίας τιθεμένης ἐν δευτέρᾳ μοίρᾳ.

Ναί, θυσιάζομεν προθύμως πᾶσαν ἐπιδίωξιν τῶν ἐπικλήρων τοῦ κόσμου τούτου ἀγαθῶν εἰς τὸν ἱερὸν βωμὸν τῶν ἐκκλησιαστικῶν παραδόσεων, ἐν οἷς σημαίνουσιν θέσιν κατέχει ἡ ἑορτολογικὴ παράδοσις, ἣτις θεσπισθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἀΐ Οἴκου. Συνόδου, ἀπετέλεσε τὸν ἐνωτικὸν κρῖνον τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν ἀλάνθαστον πυξίδα τῆς ὀρθοδόξου θείας λατρείας. Ὁ ἀγὼν ἡμῶν οὗτος, ἔστω καὶ ἂν φαίνεται κατὰ τοὺς χρόνους τούτους τῆς θρησκευτικῆς ἀδιαφορίας καὶ τῆς ὑλοφροσύνης, μάταιος καὶ ἀναχρονιστικὸς, προκαλὼν τὰ σκώμματα καὶ τὰς λοιδορίας ἐναντίον ἡμῶν, εἴνεδμως ἀπὸ Ἐκκλησίας καὶ Ἐθνικῆς ἀπόψεως πολὺ ὑψηλὸς καὶ τιμητικὸς. Διότι οὗτος δὲν ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν ὕλικῶν ἀναγκῶν καὶ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν προσωπικῶν συμφερόντων, ἀλλ' εἰς τὴν ἄμυναν τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐθνικῶν παραδόσεων, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὴν συνείδησιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ εὐλογημένου ἡμῶν Ἐθνους.

Ὅντως ἡ Ὁρθόδοξος Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία, ἐμπνεομένη ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ λαμπρυνομένη διὰ τῆς ἀθανάτου ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ φιλοσοφίας ἀπ' αἰώνων ἐκράτει καὶ κρατεῖ τὰ σκήπτρα τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῆς Δογματικῆς θεολογίας καὶ θεωρεῖται ὡς λυθία λίθος καὶ ἀλάθητος στάθμη τῆς θείας ἀληθείας,

καὶ τῆς ἀληθινῆς ἐν γένει θεογνωσίας καὶ λατρείας. Διὸ καὶ πᾶσαν παρέκκλισιν τῶν ἐπὶ μέρους ἐκκλησιῶν ἐκ τοῦ θριγγοῦ τῆς ἀκηράτου Ὁρθοδοξίας καὶ τῆς θείας λατρείας ἔκρινε καὶ ἐδίκαζεν, ὡς Ἀρειὸς Πάγος, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἡ Πανορθόδοξος Σύνοδος τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ἥτις ἀπ' αἰώνων διακρατεῖ τὰ χρυσόβουλα τῆς ἀκηράτου Ὁρθοδοξίας.

Ἀληθῶς, ἂν ἐν τῇ ροῇ τῶν αἰώνων καὶ τῷ κατακλυσμῷ τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἐθνικῶν ρευμάτων καὶ μεταβολῶν διεσώθη ἀγνὸν καὶ ἀκαίνοτόμητον τὸ πνεῦμα τῆς ὀρθοδοξίας καὶ τῆς ἀληθινῆς θεογνωσίας, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν δύναμιν καὶ τὴν γοητείαν, ἣν ἄσκει εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ὀρθοδόξου ἑλληνικοῦ λαοῦ τὸ ζώπυρον τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ ἑλληνισμοῦ. Καὶ ἂν ἡ δόξα καὶ ἡ ἀθανασία τοῦ ὀρθοδόξου χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ ἀριζήλου ἑλληνισμοῦ διεσώθη ἀπ' αἰώνων μέχρι τῆς σήμερον, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ὑπέροχον ἀντιληψιν καὶ ἰδεολογίαν τῆς πολυμεροῦς καὶ πολυπλεύρου τετραγωνικῆς ἑλληνικῆς διανοίας, τυχούσης ἰδιαζούσης προστασίας καὶ ἐμπνεύσεως, ὑπὸ τῆς θείας Προνοίας, τῆς πανσόφως Κυβερνήσεως τὸ σύμπαν.

Διὸ καὶ δικαιοῦμεθα νὰ καυχώμεθα, διότι κατὰ τοὺς χρόνους τούτους τῆς ὀλιγοπιστίας καὶ τῆς θρησκευτικῆς ἀδιαφορίας, καθ' ἃς λιποτακτοῦν ἀπὸ τὰς τάξεις τοῦ Ὁρθοδόξου μετώπου πρωτεύοντα καὶ ἀξιοματοῦχα στελέχη, ἡμεῖς οἱ ἀπλοὶ στρατιῶται, παρ' ὅλας τὰς ἀντιδράσεις καὶ τοὺς ἀπηνεῖς διωγμούς, ἰστάμεθα ἀνύστακτοι φρουροὶ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν παραδόσεων, τὴν διαφύλαξιν τῶν ὁποίων οἱ Ἅγιοι Πατέρες, ἐνεπιστεύθησαν εἰς τὴν εὐσέβειαν τῶν πιστῶν. Ἡ τιμὴ καὶ ἡ ἐγκαύχησις ἡμῶν αὕτη καθίσταται πλέον δικαιολογημένη, ὅταν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ ἀγὼν ἡμῶν οὗτος ἐξυπηρετεῖ, οὐ μόνον τὴν ἐνότητα τῆς Καθόλου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς Πατρῴας πίστεως καὶ εὐσεβείας ἀλλὰ καὶ τὴν ἐνότητα τὴν ἐθνικὴν, μὴ δυναμένην νὰ διατηρηθῇ ἔξω τοῦ περιβάλλοντος τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς ἀκραφνῆς ἐννοίας τῆς Ὁρθοδοξίας.

Καὶ ἂν σήμερον θεωροῦνται ἄξιοι τιμῆς καὶ ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης οἱ ἀγωνιζόμενοι εἰς τὰς ἐπάλξεις τῆς πατρίδος πρὸς προάσπισιν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἐδαφικῆς μας ἀκεραιότητος, ἡ αὕτη τιμὴ καὶ ἐθνικὴ εὐγνωμοσύνη ὀφείλεται καὶ εἰς ἡμᾶς, οἵτινες φρουροῦμεν εἰς τὰ μετόπισθεν τὸν πολῦτιμον θησαυρὸν τῶν ἐκκλησιαστικῶν παραδόσεων, ἐφ' ὧν ἐδράζεται ἡ δόξα τῆς ἐκκλησίας καὶ ἡ εὐκλεία τῆς ἐθνικῆς μεγαλουργίας· καὶ ὅπως οἱ ἀγωνιζόμενοι ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς τιμῆς τῆς πατρίδος ἴστανται ἀγρυπνοὶ φύλακες ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν προμαχῶν, ἀψηφόντες τὴν δριμύτητα τοῦ χειμῶνος καὶ τὸν

κίνδυνον τῆς ζωῆς των, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἔχοντες τὴν συναίσθησιν τοῦ ὕψους καὶ τοῦ θείου μεγαλείου τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος, ὅς ἀγρυπνῶμεν, ὡς ἀνύστακτοι φρουροί, ἐπὶ τῶν ἀδαμαντίνων ἐπάλξεων τῶν ἐκκλησιαστικῶν παραδόσεων, μὴ δειλιῶντες μὴδ' ἀποκινδυνεύοντες ἐν μέσῳ ἰσχυρῶν ἀντιδράσεων καὶ ἀμειλίκτων διωγμῶν νὰ προσφέρωμεν καὶ τὴν ζωὴν ἡμῶν ὡς καλλιέρημα σέπτων εἰς τὸν ἱερόν τῆς ἀκηράτου Ὁρθοδοξίας βωμόν.

Κύριος ὁ Θεός, ὁ ἐξαποστείλας εἰς τὸν κόσμον διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν τὸν Μονογενῆ Αὐτοῦ Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν ἐν σπηλαίῳ γεννηθέντα καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθέντα σκέποι καὶ διασώζει τόσῳ τοὺς ἀκρίτας, τοὺς μαχομένους διὰ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν τιμὴν τῆς θεοδοξάστου Ἑλλάδος, ὅσῳ καὶ ἡμᾶς τοὺς ἀγωνιζομένους ὑπὲρ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Παραδόσεων, ἐπ' ἀγαθῇ τῆς Ἐκείνης καὶ πρὸς δόξαν Χριστοῦ, Οὐ τὸ ἄπειρον ἔλεος καὶ ἡ εἰρήνη καὶ ἡ ἀμαχος δύναμις μετὰ τῶν εὐχῶν Ἡμῶν εἴη μετὰ πάντων Ὑμῶν Ἀμήν.

† Ὁ Πρ. Φλωρίνης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΠΑΝΣΙΟΝ ΤΗΣ ΦΑΤΗΝΗΣ

ΠΟΙΟΙ ΕΙΧΟΝ ΠΕΡΙΣΤΟΙΧΙΣΕΙ ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΒΡΕΦΟΣ;

Ἡ Γέννησις τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν ἔχει συνδεθῇ μὲ ὀρισμένα πρόσωπα, τὰ ὁποῖα διεδραμάτισαν κάποιον ρόλον εἰς τὸ Μέγα αὐτὸ Μυστήριον. Ἀξίζει τὸν κόπον νὰ ἐπιχειρήσωμεν μίαν γνωριμίαν μὲ τοὺς αὐτόπτας αὐτοὺς μάρτυρας τοῦ συγκλονιστικότερου γεγονότος τούτου τῆς ἱστορίας.

Ἡ Θεοτόκος. Τὸ κεντρικώτερον πρόσωπον. Ἡ πλεον ἐντιμος φυσιογνωμία. Τὴν ἦτο εἰς τὸν ἰδιωτικόν της βίον; μία πτωχὴ νεάνις τῆς Ναζαρέτ. Ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς τὴν χαρακτηρίζει παρθένον, δηλαδὴ νεάνιδα ἀσπιλον, ἀμόλυντον ἀγνοάτην. Τὴν διακρίνει ἄκρα ταπεινότης. Δέχεται μὲ ἀναντίρρηση τὸν πειθαρχίαν τὸ θεῖον θέλημα, ὅπερ μεταφέρει ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριήλ, καὶ ἀπαντᾷ «ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμα Σου». Λόγῳ τοῦ χαρακτήρος Της καὶ τοῦ ἠθικοῦ μεγαλείου, ἀναδεικνύεται ἡ προορισθεῖσα εἰς κατοικητήριον, τοῦ παντάνακτος Θεοῦ, περὶ ἧς προφητεύει ὁ Ἡσαΐας λέγων «ἰδοὺ ἡ παρθένος κ.λ.π.». Ἐκτοτε ἡ Μήτηρ τοῦ Θεοῦ (ὁποῖος ἐπίζηλος τίτλος) κατακτᾷ τὰς συνειδήσεις ὅλων τῶν Χριστιανῶν καὶ ἀποβαίνει ἡ ἐλπίς ἡ ἀκαταίσχυτος τῶν προσετρεχόντων εἰς Αὐτήν. Ἡ Θεία Πρόνοια συνεργαζομένη μὲ τὴν ἠθικὴν καθαρότητα, πραγματοποιεῖ τὸ ἐκκλησιαστικώτερον καὶ μοναδικὸν τῶν αἰώνων θαῦμα, τὸν συνδυασμόν. Μητρότης καὶ Παρθενίας: «Θεὸς τὸ τεχθὲν ἡ δὲ μήτηρ παρθένος» τί μείζον τούτου οἶδε, καινὸν ἡ κρίσις;» Οὕτω πῶς ἐκφράζει ὁ ἱερός στοχαστὴς τὸ θαῦμα.

Ὁ Ἰωσήφ: Ἀπλοῦς καὶ ἄσημος ξυλουργός. Λαμβάνει τὴν ὑπεράτατην τιμὴν νὰ ἀναδειχθῇ προστατὴς τοῦ Θεοῦ Βρέφους καὶ τῆς Παρθένου Μητρός. Καὶ αὐτὸ βεβαίως οὐχὶ κατ' ἀπόλυτον καὶ αὐθαίρετον ἐκλογὴν, ἀλλὰ κατ' ἀξίαν. Ὁ Εὐαγγελισ-

τῆς Ματθαῖος μᾶς πληροφορεῖ, ὅτι ἦτο δίκαιος καὶ πρὸ παντὸς ἀνώτερος καὶ εὐγενής, πλήρης ἀγάπης καὶ στοργῆς. Δὲν τὸν διέκρινεν ἡ χαιρεκακία διὰ τὰ ἀλλότρια σφάλματα. Πόσον μᾶς συγκινεῖ ἡ πληροφορία, καθ' ἣν ἡβουλήθη «λάθρα ἀπολῦσαι» τὴν Θεοτόκον, ὅταν ἐνόμισε τὴν ὑπερφυσικὴν κρυφίαν της, ὡς νεανικὸν σφάλμα! Τονίζει ὁ εὐαγγελιστὴς, ὅτι δὲν ἤθελε τὴν τιμωρίαν «μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίζειν». Δὲν ἐπεθύμει νὰ τὴν ἐκθέσῃ. Μακάρι ψυχὴ, εὐλογημένος Ἀνδρῶπος. Δι' αὐτὸ ἀξιοῦται νὰ ὁδηγῆται δι' Ἀγγέλου εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑψηλῶν του αὐτῶν καθηκόντων. Καὶ καί, πρὸς ἀπόκρουσιν ἀσεβῶν αἰρετικῶν. Τόσον εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον, ὅσον καὶ εἰς σημεῖα τινὰ τῶν ἄλλων Εὐαγγελιστῶν, τονίζεται ἡ ἰδιότης του ὡς προστάτου. Οὕτως ὁ Ἀγγελος Κυρίου προτρέπων τὸν Ἰωσήφ νὰ φύγῃ εἰς Αἴγυπτον λέγει «*Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ*», καίτοι ἦτο φυσικώτερον νὰ εἴπῃ τὴν «*γυναῖκα σου*», ἐὰν ὁ ἱερός συγγραφεὺς δὲν ἐγγύριζεν ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν ὑπερφυσικὴν γέννησιν τοῦ Σωτῆρος, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν εἰδικὴν ὁλως θέσιν ποὺ κατέλαβεν ὁ Ἰωσήφ εἰς τὸ Μυστήριον τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας.

Οἱ ποιμένες

Ἀπλοὶ καὶ ἀγράμματοι βοσκοί, γεμάτοι ὅμως ἠθικὴν καθαρότητα καὶ ἱερὰν νοσταλγίαν. Ἐξῶν μακρὰν τῆς καλίας καὶ τῆς διαφθορᾶς τῶν πόλεων καὶ ἐν μόνον ὄνειρον τοὺς ἀπησχόλει. Ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Δι' αὐτὸ πρῶτοι προσκαλοῦνται νὰ προσκυνήσουν τὸ Θεῖον Βρέφος, καὶ ἱκανοποιοῦν οὕτω τὴν νοσταλγίαν των. Συνομιλοῦν μὲ τοὺς Ἀγγέλους. Ἡ ἀρετὴ πάντα ἐπικοινωνεῖ μὲ τὸν οὐρανόν.

Οἱ Μάγοι

Σοφοὶ τῆς ἀνατολῆς, ἀνεμόνοντες τὴν ἔλευσιν ἐπὶ γῆς τοῦ Θεοῦ. Σοφοὶ στηρίζαντες τὴν σοφίαν των, οὐχὶ εἰς τὰς γνώσεις, ἀλλὰ εἰς τὴν εὐσέβειαν τῶν ἱερῶν στοχασμῶν. Ὁ Θεὸς ἀνταποκρίνεται εἰς τὸν λόγον τους, εἰς τὴν βαθυτάτην των νοσταλγίαν καὶ τοὺς ἐξασφαλίζει λαμπρὸν ὁδηγόν τῆς πνευματικῆς των ἐρεῦνης τὸν ἀστέρα. Ἡ νοσταλγία τοῦ Αὐτρωτοῦ ἦτο πανανθρώπινος ἦτο αἴτημα τῆς ψυχῆς καὶ ὅχι λογικὸν συμπέρασμα δι' αὐτὸ καὶ συναντῶνται νοσταλγοῦντες οἱ ἀμόρφωτοι ποιμένες καὶ οἱ σοφοὶ τῆς Ἀνατολῆς.

Ὁ Ἡρώδης

Αἰμοσταγὴς τύραννος, ἐξαγοράσας τὴν ἐξουσίαν του ἀπὸ τοὺς Ρωμαίους, ἀντὶ ἀδρότατων παραχωρήσεων καὶ διατηρῶν αὐτὴν ἀντὶ φοβικῶν καταπίεσεων τοῦ Ἑβραϊκοῦ λαοῦ. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἐξαρτᾷ τὰ πάντα ἀπὸ τὴν ἰσχύιν του. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ πολεμεῖ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Βίαιος, θρασὺς, αὐθάδης. Τὸν διακρίνει ἡ ὑποκρισία, τὸ ἀπατηλὸν αὐτὸ προσωπεῖον τῶν διεφθαρμένων, ὑποκρίνεται εὐσέβειαν καὶ ἐτοιμάζει ἐξόντωσιν. Ὁ Ἡρώδης εἶναι ὁ ἐχθρὸς τῆς ἀληθείας, ὅστις ὁμως νικάται εἰς τέλος.

Παρθένος, Ἰωσήφ, Ποιμένες, Μάγοι, Ἡρώδης! Τὸ περιβάλλον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐμφανίζεται ὁ θεῖος Αὐτρωτὴς. Τὸ φῶς του ἐξαγιάζει τὴν Παρθένον,

ΑΙ ΕΥΧΑΙ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ Π.Θ.Ε.Ο.Κ.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν κοσμοσωτηρίων Ἑορτῶν τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς Βαπτίσεως Αὐτοῦ καὶ τῆς εἰσόδου τοῦ Νέου Ἔτους 1954, τὸ Διοικητικ. Συμβούλιον τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ. Ἑλλάδος εὐχεται πρὸς πάντας τοὺς Ἀδελφοὺς πλήρη τὴν κατὰ ψυχὴν τε καὶ σῶμα υγείαν, εἰρήνην καὶ πᾶν ἕτερον ἐκ Θεοῦ ἀγαθόν.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

λαμπρύνει τὸν Ἰωσήφ, χαροποιεῖ τοὺς ποιμένας, φωτίζει τοὺς Μάγους, ἀλλὰ συντρίβει τὸν Ἡρώδη! Διὰ τί; Διότι ὅλα ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν τελικὴν κατὰστασιν τοῦ ἀνθρώπου, ὅπως ὁ ἥλιος προσπίπτων ἐπὶ τῶν ἀνθέων προκαλεῖ τὴν εὐωδίαν, καὶ προσπίπτων ἐπὶ τῆς κόπρου προκαλεῖ τὴν δυσοσμίαν· οὕτω καὶ ὁ Νοητὸς ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης φωτίζει τοὺς ἀγαθοὺς, τοὺς καλοπροαιρέτους, ἀλλὰ καὶ καταφλέγει τοὺς κακοήθεις καὶ διεφθαρμένους.

Ἄς ἐρωτήσωμεν τὴν συνείδησίν μας, ὡς θαυταῖ τοῦ Θεοῦ Βρέφους, εἰς ποίαν κατηγορίαν ἀνήκομεν;

ΠΟΙΟΣ ΕἶΝΑΙ Ὁ ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΣ

Μεταξὺ τῶν κατὰ ἑκατοντάδας ἐκδιδομένων ἡμερησίως καὶ περιοδικῶς ἐν Ἀθήναις ἐντύπων ποικίλου περιεχομένου, πολιτικοῦ, κοινωνικοῦ, ἡθικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ ἐκδίδεται κατὰ 15θήμερον καὶ τι ἐντυπον τιτοφορούμενον «*Ραδάμανθυς*» ἀσχολούμενον ἐνίοτε ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν καὶ μὲ ζήτηματα θρησκευτικῆς φύσεως, ἀλλὰ χειριζόμενον καὶ ἀναλύνον ταῦτα κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ὁ ἀναγνώσκων αὐτὸ νὰ μὴ δύναται νὰ ἐννοήσῃ ποίας θρησκείας ὁπαδοὶ εἶναι οἱ διευθύνοντες καὶ συντάσσοντες τοῦτο.

Εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τοῦ ἐν λόγῳ ἐντύπου (1 Ἰανουαρίου 1954) καταχωρεῖται ἐκτενὲς ἄρθρον φέρον ὑπογραφήν ἐν μεγάλῳ Χ, καὶ ἐπιγραφόμενον «*Ποία ἡ ἀποστολὴ τοῦ Ἐλευθεροτεκτονισμοῦ*» ἐν τῷ ὁποίῳ πλέκονται ἐγκώμια εἰς τὸν Ἐλευθεροτεκτονισμόν, ὅστις δὲν εἶναι ἄλλος παρὰ αὐτὸς ὁ ἴδιος μασσωνισμός· προσπαθεῖ δὲ ὁ συντάκτης τούτου νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι: Χριστιανισμός καὶ τεκτονισμός κατ' οὐδὲν διαφέρουσι καὶ μᾶλλον εἶναι ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα. Καὶ πρὸς παρακλάνησιν τῶν ἀλλοστέρων, ψευδολογῶν ἰσχυρίζεται, ὅτι: καὶ ὁ ὑπὸ τῶν Τούρκων ἀπεργονισθεὶς ἀγρίως ἐν Κωνσταντινιπόλει κατὰ τὸ 1821 Πατριάρχης Γρηγόριος ὁ Ε', καὶ ὁ πρῶτος ὑψώσας τὴν σημαίαν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως Παλαῖων Πατρῶν Γερμανός, καὶ ὁ μέγας ἥρωας τοῦ

ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἔθνους ἡμῶν ἀγώνως Θεοδωρὸς ὁ Κολοκοτρώνης, καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἦσαν μασσῶναι !!! Ἄνευ ὁμῶς προσαγωγῆς οὐδὲ τῆς ἐλαχίστης ἀποδείξεως.

Καὶ ἐνῶ ἐξ ὅσων κατὰ καιροὺς ἔχουσι γραφῇ καὶ κοινολογηθῇ περὶ τοῦ μασσωνισμοῦ ἔχει ὁπωσδήποτε πληροφρηθῇ ὁ κόσμος περὶ τῆς ἐπιβουλῆς τοῦ μασσωνισμοῦ κατὰ τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς Θρησκείας πρὸ παντός, καὶ ἐν συνεχείᾳ κατὰ πάσης ἄλλης θρησκείας, διὰ νὰ μὴ εἴπωμεν καὶ κατὰ πάσης τῆς ἀνθρωπότητος, ἔρχεται ὁ κ. Χ. διὰ τοῦ «*Ραδάμάνθυος*» ἵνα πληροφρήσῃ τοὺς ἀναγνώστας αὐτοῦ διὰ τοῦ ἀνωτέρου ἁρθρου, οὗ: «*ὁ Τεκτονισμὸς καταβάλλει ἀδύνατους προσπαθείας ὅπως καταστήσῃ τοὺς διανοουμένους καὶ ἐγγραμματούς ἀνθρώπους* (διὰ τοὺς ἀγραμμάτους ἀνθρώπους φαίνεται ὅτι δὲν ἐνδιαφέρονται ὁ κ. Χ.) *ἱκανοὺς νὰ ἐπιτελέσωσι τὰ καθήκοντά των.* (Ποῖον ἄραγε;)... *Εἰς τὰς Τεκτονικὰς Στοιὰς ὁ μαθητὴς τοῦ Ἐλευθεροτεκτονισμοῦ μανθάνει νὰ εἰσχωρῇ εἰς τὰ ΣΚΟΤΕΙΝΑ βάθρη...* μανθάνει εἰς τὰς Στοιὰς ὁ Τέκτων τὴν καλὴν κατεύθυνσιν τῆς κρίσεώς του.... *Αὐτὸς εἶναι ὁ Ἐλευθεροτεκτονισμός, αὐτὸ εἶναι τὸ ἔργον του, αὐτὸ κάμνει εἰς τὰς στοὰς του ὅπου ΜΥΣΤΙΚΑ καὶ ἀθόρυβα ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ, καὶ ὅπου δὲν ΑΦΗΝΕΙ τὴν εἰσοδὸν ἐλευθέραν Εἰς ΠΑΝΤΑΣ...* Τοιοῦτον εἶναι τὸ ὕψος τοῦ Ἐλευθεροτεκτονισμοῦ.

Ταῦτα καὶ τοιαῦτας ὑπὲρ τοῦ μασσωνισμοῦ ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος κ. Χ. φλυαρίας ἐρευνᾶται, πρὸς τὰς ὁποίας ἀπαντῶντες θὰ ἐρωτήσωμεν αὐτόν: Ἀφοῦ ὁ Ἐλευθεροτεκτονισμός, ἡ Τεκτονισμὸς σκέτος, ἡ Μασσωνισμός, ἔχει τοιαύτας ὑψηλὰς ἀρχὰς καὶ τοιοῦτους εὐγενεῖς καὶ κοινωφελεῖς σκοποὺς ἐπιδιώκει πρὸς ἀνάπλασιν καὶ διάπλασιν τῆς ἀνθρωπότητος, *διὰ τί δὲν δημοσιεύει τὰς ἀρχὰς του;* *Διὰ τί δὲν παρουσιάζει τὸ Καταστατικόν του;* *Διὰ τί ἐργάζεται ἐν σκότει καὶ παραβύθῳ καὶ κεκλεισμένων τῶν θυρῶν τῶν Στοιῶν του;* *Διὰ τί «δὲν ἀφήνει τὴν εἰσοδὸν ἐλευθέραν εἰς πάντας»;* Μήπως πληροῦται καὶ ἐπὶ τῷ μασσωνισμῷ τὸ Γραφικὸν λόγιον «*Πᾶς ὁ φαῦλα πράσσων μισεῖ τὸ φῶς*»;

Ὁ ἀρχηγὸς καὶ τελειωτὴς τῆς Πίστεως ἡμῶν Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς πρὸ τοῦ δικαστικοῦ βήματος ἱστάμενος καὶ κρινόμενος εἶπεν: «*Ἐγὼ ΠΑΡΗΣΙΑ ἐλάλησα τῷ κόσμῳ καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα ΟΥΔΕΝ*» (Ἰωάν. ΙΗ'. 20) Διὰ τί ὁ μασσωνισμός ὁ ἰσχυριζόμενος, ὅτι θέλει νὰ εὐεργετήσῃ τὴν ἀνθρωπότητα ὅχι μόνον δὲν παρησιάζεται, ἀλλ' ἀπεναντίας ὑποχρεοῖ τοὺς εἰς αὐτὸν προσερχομένους, ἐπὶ ἀπειλαῖς καὶ ποιναῖς φοβεραῖς, ἵνα τηρώσιν ἄκραν σιωπὴν ἐφ' ὅσων βλέπουσι καὶ ἀκούουσιν ἐν ταῖς Στοιαῖς; «*ΒΑΒΕΒΕ, ΑΚΟΥΕ, ΣΙΩΠΑ*» εἶναι ἡ πρώτη παραγγελία πρὸς τὸν ἐν τῇ Στοιᾷ εἰσερχόμενον, τὸν ὁποῖον καὶ υποβάλλουσιν εἰς φρικτοὺς ὄρκους καὶ ἐξομώσεις παντὸς ἱεροῦ καὶ ὁσίου, ὥστε ὁ ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς εἰς τὴν μασσωνικὴν Στοιὰν εἰσερχόμενος νὰ παύῃ πλέον νὰ εἶναι Χριστιανός.

Συνεχίζων τὰς ἐν τῷ «*Ραδάμάνθυϊ*» ἀρρητο-

ΚΡΙΣΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΩΝ

ΟΙ ΠΑΛΑΙΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΑΙ ΑΛΛΟΥ ΚΑΙ ΕΛΠ

Ῥπὸ Α. Ζαχαρία-Δικηγόρου

Εἰς τὴν «Ἑστίαν» τῆς 21-12-53 καὶ εἰς τὴν «Καθημερινήν» τῆς 22-12-53 δημοσιεύεται ἀνταπόκρισις ἐκ Λονδίνου, τῆς ὁποίας πρέπει νὰ μνημονευθῶσιν ὁρισμέναι περικοπαί, αἱ κάτωθι:

«Τηλεγραφοῦν ἐξ Ἱερουσαλήμ, ὅτι ἐπεραιώθησαν ἐκεῖ χθὲς μεταξύ ὑπαλλήλων τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τῆς Ἰορδανίας αἱ προετοιμασίαι διὰ τὴν διέλευσιν χριστιανῶν προσκυνητῶν ἐξ Ἰσραὴλ εἰς Ἰορδανίαν, πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ ἐορτάσουν τὰ Χριστούγεννα εἰς τὴν Βηθλεέμ.

Εἰς τοεῖς χιλιάδας προσκυνητὰς τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν, Προτεστάντικῶν καὶ Ἀρμενικῶν Ἐκκλησιῶν θὰ ἐπιτραπῇ ἡ διέλευσις διὰ τῆς γραμμῆς ἀναχωρῆς εἰς Ἱερουσαλήμ».

«Οἱ Ἕλληνες Παλαιοημερολογίται ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, οἱ ὁποῖοι ἐορτάζουν τὰ Χριστούγεννα τὴν 7ην Ἰανουαρίου, θὰ δυνήθουν νὰ διέλθουν τὰς γραμμὰς ἀναχωρῆς τὴν ἡμέραν αὐτήν, καθὼς καὶ μέλη τῆς Ἀρμενικῆς Ἐκκλησίας, τὰ ὁποῖα ἐορτάζουν τὰ Χριστούγεννα τὴν 19ην Ἰανουαρίου».

«Τὰ μέλη τῶν προξενικῶν καὶ διπλωματικῶν σωμάτων, κυρίως ἀντιπροσώπων τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν χωρῶν, πρόκειται νὰ προσκυνήσουν εἰς τὸν τόπον τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, μεταβαίνοντα ἐκεῖ διὰ τῆς παλαιᾶς ὁδοῦ, ἡ ὁποία σήμερον ἀνήκει ἐν μέρει εἰς τὸ Ἰσραὴλ καὶ ἐν μέρει εἰς τὴν Ἰορδανίαν. Τὰ συρματοπλέγματα καὶ τὰ πεδία τῶν ναρκῶν θὰ ἐκκαθαρισθῶν ἀπὸ τὴν ὁδὸν αὐτήν, διὰ νὰ ἐπιτρέψουν εἰς τοὺς διπλωμάτας προσκυνητὰς νὰ προχωρήσουν ἀπὸ τὸ Ἑβραϊκὸν τμήμα τῆς Ἱερουσαλήμ εἰς τὴν Βηθλεέμ».

Ἡ μνημόνευσις τῶν ἀνωτέρω περικοπῶν τῆς ἀνταποκρίσεως ταύτης χρειάζεται νὰ γίνῃ, διὰ νὰ ἀντιληφθῶσιν καὶ ἐν Ἑλλάδι οἱ διάφοροι ἀρμόδιοι πολιτικοὶ καὶ ἐκκλησιαστικοὶ ἡγέται, ὅτι ἄλλοῦ, καὶ ἐν ἐμπολέμῳ ἀκόμη καταστάσει, τὴν ἐλευθερίαν τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως καὶ τῆς λατρείας, ὅχι μόνον δὲν τὴν παρεμποδίζουν, ἀλλὰ τοῦναντίον τὴν διευκολύνουν δι' ἐκκαθαρίσεως τῶν ὁδῶν προσπελάσεως ἀπὸ τὰ συρματοπλέγματα καὶ τὰ πεδία τῶν ναρκῶν, εἴτε περὶ νεοημερολογιτῶν πρόκειται, εἴτε περὶ παλαιοημερολογιτῶν, εἴτε καὶ περὶ ὑπερπα-

λογίας του ὁ κ. Χ. ἐξήμισε καὶ ἐν τερατῶδες καὶ πρωτόκτιστον ἀπὸ συστάσεως τοῦ χριστιανισμοῦ, γράφων, ὅτι «Ὁ Τέντων εἰς τὰς Στοὰς ἐπιτενυ χάνει νὰ ἀνεύρῃ τὴν γνώσιν, ὅτι μέσα του ὑπάρχει ἡ ἀθάνατος ψυχὴ του ΟΜΟΟΥΣΙΟΣ τῷ Πατρὶ Θεῷ, καὶ οὕτω πιστεύει ἀληθῶς καὶ ἐνσυνειδήτως εἰς τὴν Θεότητα τοῦ ἀνθρώπου»!!!

Ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ Θεῷ τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου οὐδεὶς τῶν ἀπ' αἰῶνος ἀνθρώπων εἴτε αἰρετικῶν καὶ δυσσεβῶν, εἴτε ἀσεβῶν καὶ ἀθέων, ἐτόλμησε νὰ εἴπῃ πόθεν δὲ ὁ κ. Χ. ἤρᾳσθη τὴν πληροφορίαν αὐτήν; Θὰ ἀσχοληθῶμεν περὶ τούτου εἰς ἐπόμενον.

A. M. K.

ΑΙ ΕΥΧΑΙ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΜΑΣ

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας» εὐχεται εἰς τοὺς ἀνὰ τὰ πέρατα τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ τῆς οἰκουμένης ὁλοκλήρου, φιλευσεβεῖς αὐτῆς ἀναγνώστια καὶ ζηλωτὰς τῆς Ὁρθοδοξίας ἀγωνιστὰς ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν κοσμοσωτηρίων ἐορτῶν, ὅπως ὁ ἐν Σπηλαίῳ Γεννηθεὶς Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν χαρίξῃ αὐτοῖς πνευματικὴν εὐτυχίαν καὶ πᾶν δώρημα τέλειον.

λαιοημερολογιτῶν ἀκόμη, καὶ ἄνευ οἰασδῆποτε διακρίσεως. Ἐνῶ ἐν Ἑλλάδι, τῇ κοιτίδι τῶν ἐλευθεριῶν, ὅχι μόνον ἐλευθερία θρησκευτικῆς συνειδήσεως καὶ λατρείας δὲν ὑπάρχει διὰ τοὺς Παλαιοημερολογίτας, ἀλλὰ τοῦναντίον οἱ Ἱεροὶ Ναοὶ τῶν σφραγίζονται καὶ φρουροῦνται ὑπὸ ἀστυνομικῶν ὁργάνων, ὀπλισμένων μὲ ἀστυνομικὰς ράβδους καὶ πιστόλια, καὶ πᾶς πλησιάζων εἰς αὐτοὺς Παλαιοημερολογίτας προσκυνητὰς, εἴτε ἀποδιώκεται βιαίως, εἴτε συλλαμβάνεται καὶ προσάγεται ἐνώπιον τῶν ποινικῶν δικαστηρίων, παρὰ τῶν ὁποίων συνήθως καὶ καταδικάζεται εἰς φυλάκισιν.

Ἴσως τὰ ἀνωτέρω, κατὰ σύγκρισιν ἐκτιθέμενα, νὰ ἐμβάλωσιν ἤδη ἄλλας σκέψεις εἰς τοὺς πολιτικούς καὶ ἐκκλησιαστικούς ἡγέτας καὶ νὰ ἄρῶσιν οὗτοι τὰ κατὰ τῶν Ἑλλήνων Παλαιοημερολογιτῶν περιοριστικὰ μέτρα, ἐκτὸς ἂν θεωρήσουν ὅτι οἱ Παλαιοημερολογίται πρέπει νὰ εἶναι καὶ εὐχαριστημένοι, διότι τοὺς Νοοὺς τῶν δὲν τοὺς ἔχουσι περιχαράκῳσι διὰ συρματοπλεγμάτων καὶ πεδίων ναρκῶν.

ΕΥΣΕΒΕΙΣ ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

«Καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι συνεζωοποίησε τῷ Χριστῷ.

(Παῦλος. — Πρὸς Ἑφραίμους ΒΙ') στίχ. 5).

Τὸ μέγα μυστήριον τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ, χωρὶς νὰ δύναται νὰ ἐρμηνευθῇ ἀπὸ τὴν ψυχρὰν Λογικὴν, ἐγένετο μὲ μίαν γλυκύτητα πᾶσαν ἀνθρωπίνην ψυχὴν, καὶ ἐφώτισε μὲ μίαν αἴγλην οὐρανίαν τὴν καρδίαν παντὸς ἀνθρώπου. Ἡ δύναμις ποῦ σκορπίζει ἡ λέξις «Ἀγάπη» ἀποτελεῖ τὸν κυριώτερον παράγοντα τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ. Καίτοι ἔχει ὁμνηθῇ ἀπὸ ἐμπνευσμένους μύστας τῆς ἱερᾶς ὁμωδίας καίτοι ἔχει ἐξαρθῇ ἡ σημασία του ἀπὸ περιφήμους καὶ εὐσεβεστάτους ρήτορας, ἐν τούτοις τὸ γεγονός τῆς ἐνοάρκου οἰκονομίας διατηρεῖ πάντοτε τὴν ζωογόνον θαλπωρὴν του καὶ παραμένει πάντοτε ἀνεξάντλητον. Ἦμπορεῖ ποτε ἡ ἀνοιξὶς μὲ τὸ μοσχοβόλημα τῶν λουλουδιῶν τῆς νὰ κουράσῃ τὸν ἀνθρώπον; εἶναι δυνατόν ὁ Ἥλιος νὰ ἐνοχλήσῃ τὸν ἀνθρώπον καὶ νὰ βαρεθῇ τὴν ζεστασιά του;

Ἐν τοιοῦτον συμβαίνει καὶ μὲ τὴν ψυχικὴν ἐνατένισιν, μὲ τὴν πνευματικὴν ἐνόρασιν τῆς θείας

Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ. Ω! ἀγαπητοί μου συναμαρτωλοί, πονεμένα παιδιὰ τοῦ Ἀδάμ, ἐλάτε νὰ εἰσελθῶμεν μετὰ μίαν ἀπλότητα, μετὰ μίαν παιδικὴν ἀφέλειαν εἰς τὴν Φάτιν. Ἀφήστε τὴν σοφίαν σας ἔξω, ἀποβάλλετε τὸν κοινωνικὸν ἐγωϊσμὸν καὶ ἐνδυσθῆτε τὴν καλωσύνην τῶν ποιμένων μετὰ τὴν νοσταλγίαν τους. Ὅταν τὸ ψυχικὸν μας βλέμμα συναντήσῃ τὴν ἀνέκφραστον ἠθικὴν εὐμρφίαν, ἐνσαρκωμένην εἰς τὸ Θεῖον Βρέφος· ἀσφαλῶς θὰ αἰσθανθῇ ἕνα ρίγος νὰ διατρέξῃ τὰ μέλη μας· τὸ μαντεύετε; εἶναι τὸ ρίγος τῆς ἁμαρτίας, τῆς ἐνοχῆς! Ποιὸς θὰ μπορέσῃ νὰ καυχηθῇ διὰ τὴν ἠθικὴν του τελειότητα; Ποιὸς θὰ μπορέσῃ νὰ ὁμολογήσῃ τὴν ἀναμαρτησίαν του; Ἄν δὲν ἔχῃ κυλισθῇ ἀκόμη εἰς τὸν βοῦρκον τῆς ἁμαρτίας, θὰ ὑπάρχουν ὅπωςδήποτε μερικαὶ κηλίδες εἰς τὸ φῶμα τῆς ψυχῆς του. Καὶ ἔπειτα ἂν σκεφθῶμεν λιγάκι τί εἶναι ἁμαρτία, θὰ ἴδωμεν ὅτι ἁμαρτία δὲν εἶναι μόνον τὸ ὀρισμένον περιστατικὸν τῆς ζωῆς μας ἢ κλοπὴ, ἢ μοιχεία, ὁ φόνος τὸ ψεῦδος, εἶναι καὶ βαθυτέρον εἶναι μία τάσις μία ὁρμὴ, ποὺ ξεμῖνᾷ ἀπὸ τὸν ἀνθρώπινον ἐγωϊσμὸν καὶ ὁδηγεῖ τὸν ἄνθρωπον εἰς μίαν ἀποστασίαν. Ποιὸς λοιπὸν μπορεῖ νὰ βεβαιώσῃ, ὅτι ἔχει σβύσῃ μέσα του, ἔχει ἐξαφανισθῇ ἡ ὁρμὴ αὐτή; Κανείς λοιπὸν ὁ ἀναμάρτητος! Αὐτὸ τὸ ρίγος τῆς ἁμαρτίας διατρέχει τὰ μέλη μας ὅταν τὸ βλέμμα τῆς ψυχῆς μας συναντήσῃ τὸ ἀνακλινόμενον θεῖον βρέφος. Καὶ τότε ζῶμεν τὴν ἀντίθεσιν (ἱστορικὸν γνῶρισμα ὅλων τῶν ἐποχῶν καὶ ὅλων τῶν θρησκειῶν) τῆς ἐνοχῆς καὶ τῆς Δικαιοσύνης τῆς ἁμαρτίας καὶ τῆς Ἀρετῆς. Αὕτῃ ἡ ἀντίθεσις, αὕτῃ ἡ σύγκρισις τῆς ἐνόχου συνειδήσεώς μας μετὰ τὴν ἀπόλυτον Γαλήνην, ποὺ ἐκφράζει ἡ Γλυκυτάτη μορφὴ τοῦ Θεῖου Βρέφους ξυμῶν μέσα μας μίαν νοσταλγίαν, τὴν Νοσταλγίαν τῆς Λυτρώσεως! Ἀγία Νοσταλγία, τὸ πρῶτον κτύπημα τῆς χάριτος διὰ τὴν Σωτηρίαν μας!

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ὁ Μέγας αὐτὸς Μύστης τοῦ χριστιανικοῦ μεγαλείου, χαρακτηρίζει πολὺ εὐστοχα τὴν κατάστασιν τῆς κατασληκτικῆς ἐνοχῆς, ὡς νέκρωσιν! Τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ κάμῃ ὁ νεκρὸς διότι δὲ ἔχει ζωὴν. Τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ κἀνῃ καὶ ὁ ἁμαρτωλὸς διότι τοῦ λείπει ἡ χάρις! Τοῦ λείπει δηλαδὴ ὁ φορεὺς τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Δι' αὐτὸ ὁ Ἀπ. Παῦλος γράφει πρὸς τοὺς Ἐφεσίους λέγων «Καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασις συνεζωοποίησε τῷ Χριστῷ» Καὶ ἀπαιτοῦν ἄλλο νόημα ὑποκορύπτει ἡ ἐννοια τῆς χάριτος: ὅτι τὰ ἔργα τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἔχουν καμμίαν ἀξιωμασίαν, χωρὶς τὴν χάριν, ὅπως ἀκριβῶς δὲν ἔχει καμμίαν ἀξίαν καὶ ἡ πλέον εὐσυνειδητος προσπάθεια τοῦ ἱατροῦ, διὰ τὸ τυφλὸς ἰδῇ τὸ φῶς μόνον ἐκ θαύματος. Καὶ αὐτὴ ἡ χάρις αὕτῃ ἡ ζωοποίησις ἀναπηδᾷ ἐκ τῆς φωνῆς τῆς Βηθλεέμ καὶ πληροῖ τὴν ἀπλήν καρδίαν τοῦ πιστοῦ. Καὶ αὕτῃ ἡ ἀναπήδησις πραγματοποιεῖται κάθε χρόνον, ὅταν γονατίζωμεν μετὰ εὐλάβειαν πρὸ τῆς φωνῆς ἀλλὰ καὶ κάθε στιγμὴν κάθε λεπτόν! Ὁ Κύριός μας — τὸ Θεῖον Βρέφος τῆς Φάτις — λέγει «*Ἐγὼ Φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα*» Καὶ τὸ φῶς φωτίζει, ζεσταίνει, χωρὶς νὰ ἐξαντληθῇ, χωρὶς νὰ λήγῃ ποτὲ ἡ ἀποστολή του, διότι ἀκριβῶς εἶναι φῶς.

Πόσον ἀνόητοι εἶναι ὅσοι προσπαθοῦν νὰ με-

Οἱ ταξιδιωτὰς τῆς αἰωνιότητος

ΙΕΡΕΥΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΦΛΩΡΟΣ

Ὅπως δὴ ὁ ἥλιος, ἀφοῦ προηγουμένως φωτίσῃ καὶ θερμάνῃ τοὺς ἀνθρώπους, ἔτσι ἐδυσεν ἡσύχας καὶ ἀθαρύβως ὁ ἀειμνηστὸς ἱερεὺς Ἰωάννης Φλώρος, τὴν 15/12/53 Π.Ο.Η. πρὸς τὴν Κηφισσίαν. Ὑπάρχουν μερικοὶ ἄνθρωποι, ποὺ δημιουργοῦν μετὰ τὴν ζωὴν τους ἐποχὴν καὶ συνθέτουν κατὰ ἕνα τρόπον τὴν ἱστορίαν. Εἶναι δημιουργοί, ποὺ τὸ μεγαλεῖον τῆς δημιουργίας των εὐρίσκεται ἀκριβῶς εἰς τὴν ἀπλότητα καὶ τὴν ἀσκητικὴν ἀφάνειαν τῆς ζωῆς των, *Ἐνας ἐξ αὐτῶν ὑπῆρξε καὶ ὁ ἀειμνηστὸς Παπᾶ—Γιάννης*. Πρῶτος εἰς τὸν Ἀγῶνα Δὲν ὑπάρχει ἐξωκκλησίσι, δὲν ὑπάρχει κορυφοῦλα τῆς Ἀττικῆς, ποὺ νὰ μὴ τὸν ἐγνώρισεν ὡς λειτουργόν. Ἦτο ὁ λειτουργὸς εἰς τὸ Ἀστέρι, ὅτε ἐνεφανίσθη τὸ Σημεῖον τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τὸν Οὐρανὸν (14 Σεπτεμβρίου 1925). Ὅτε ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ λεκανοπέδιου τῆς Ἀττικῆς καὶ ἀπὸ τὴν περιφέρειαν τῆς Βοιωτίας ἀκόμη συνέρρεον ὅλοι ἡνωμένοι καὶ ἀγαπημένοι, κατὰ τὴν μακαρίαν ἐκείνην περίοδον τῶν καρποφόρων ἀγώνων τῆς Ὁρθοδοξίας, εἰς τὴν «Ὁμορφοκκλησίαν», ὁ ἀειμνηστὸς Παπᾶ—Γιάννης, δὲν ἦτο μόνον ἕνας ἱερεὺς τῶν ἀληθινοτήτων ἐκείνων ὁλονυκτιῶν, ἦτο μία δεσποζούσα ἀγωνιστικὴ Μορφή. Ἐκτοτε ὁ ἀγὼν ἐγνώρισε περιόδους αἵγλης, φωτεινῶν ἀνταυγειῶν, δὲν ἐγνώρισεν ὅμως οὐδέποτε τὴν ἀποστολικὴν ἀπλότητα τῆς ἐποχῆς τοῦ Παπᾶ—Γιάννη. Ὁ γράφων ἐκ σεβασμοῦ τὰς γραμμὰς αὐτάς, ἦτο τότε παιδίον δεκαετῆς καὶ οὐδέποτε ἠδυνήθη νὰ λησμονήσῃ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην.

Πρὸ τοῦ θανάτου του, τὸν ἐπεσκέφθη ὁ πανιερώτατος Ἀγιος Πρόεδρος ἡμῶν κ. Χρυσόστομος συνομιλήσας μετ' αὐτοῦ καὶ ἀνταλλάξας τὸν χριστιανικὸν ἀσπασμόν.

Κατ' ἐπιθυμίαν του ἐκηδεύθη εἰς τὸ Ἱερὸν Ἑσχαστῆριον τῆς Ἀγίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου, παρὰ τὴν Λυκόβρυσιν Ἀττικῆς, ὅπου πολλάκις εἶχε λειτουργήσει.

Κατὰ τὴν κηδείαν του παρευρέθη ἀνώτατος ὀξίωματικὸς τοῦ Ναυτικοῦ, πλήρης ζήλου, καταστηλιτεύσας δριμύτατα τὴν τακτικὴν τοῦ Ἐπισκόπου Κηφισσίας. Παρευρέθη ἐπίσης ὁ ἐγγονὸς του κ. Παναγιώτης Δ. Φλώρος Σ)ρχης Χαροφυλακῆς καὶ πλῆθος πνευματικῶν του τέκνων.

Ὁ Παπᾶ—Γιάννης δὲν πέθανε, ζῇ εἰς τὴν αἰωνιότητα ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς συνειδήσεις μας, ὡς Μαχητῆς καὶ πρῶτος ἀγωνιστῆς. Δ. Μ.

τρήσουν τὴν ἀξίαν τῆς χριστιανικῆς πίστεως, εἰς ἔργα, εἰς στατικά γεγονότα!

Εἶναι σὰν νὰ λέμε: Τὶ ἐπέτυχε τόσα χρόνια ὁ ἥλιος, ποὺ φωτίζει καὶ θερμαίνει τὴν γῆν.

Φίλοι μου συναμαρτωλοί

Πλούσιον καὶ ζωογόνον φῶς ξεπηδᾷ ἀπὸ τὴν Φάτιν. Αὐτὸ τὸ φῶς ἐχάρισεν εἰς τὸν κόσμον ἡ Βηθλεέμ. Αὐτὸ τὸ φῶς εἶναι ἡ χριστιανικὴ πίστις καὶ αὐτὸ τὸ φῶς μόνον φωτίζει καὶ ζεσταίνει.

Τὸ Βῆμα τῶν Νεῶν

Ἡ Φάτινῃ

I. Καλοσκαρῆ Φειτητοῦ

Δύο χιλιάδες χρόνια ἐπέρασαν ἀπὸ τὴν ἡμέραν ποὺ τὸ Θεῖον Βρέφος ἐξεστάθη εἰς μίαν φάτινῃ ἀλόγων, ποὺ μάγοι μαζὺ καὶ ποιμένες προσεκύνησαν αὐτό, καὶ τέλος, ποὺ τὰ αὐτὰ τῶν Ἀγγέλων Τάγματα ἔφαλαν εἰς κόσμους ἀφράστους τὸ «ἐπὶ γῆς Βιρὴν». Κι' ἀπὸ τότε δὲν ἐσταμάτησεν ἡ ἀνθρωπίνη ψυχὴ, μὲ κάθε τρόπον, νὰ ἐκδηλώσῃ τὸν θαυμασμόν της διὰ τὸ μυστήριον τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Σωτῆρος, μαζὺ ὅμως καὶ τὴν ἀνέκφραστον χαρὰν καὶ συγκίνησιν της διὰ τὴν ἀπολύτρωσιν.

Οὕτω λοιπὸν ἀναρίθμητοι καλλιτέχναι ἄλλοι μικροὶ καὶ ἄλλοι μεγάλοι, ἄλλοι μὲ τὴν πέννα καὶ ἄλλοι μὲ τὸν χροστῆρα, προσεπάθησαν νὰ εἰκονίσωσι τὴν φάτινῃ μὲ τὸ θεῖον βρέφος, ἐκφράζοντες διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ τὸν ἴδιον τὸν ἑαυτὸν τους, τὴν ἰδίαν ψυχικὴν τους ἀγωνίαν διὰ τὸ μυστήριον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἰδίαν τους ἱκανοποίησιν διὰ τὸν ἐξαγνισμόν καὶ τὴν κάθαρσιν.

Καὶ εἶναι ἀπολύτως δικαιολογημένη ἡ παναιώνιος καὶ πανανθρώπινος αὐτῇ ἔκφρασις.

Χιλιάδες χρόνια πρὶν, ἀπὸ τὴν εὐλογημένην αὐτὴν νύκτα ἡ ἀνθρωπότης ἐστέναζε κάτω ἀπὸ τὸν ἐφιάλτην μιᾶς βαρβάρου καὶ ἀπανθρώπου ζωῆς.

Χιλιάδες χρόνια πρὶν μολονότι τόσοι καὶ τόσοι πολιτισμοὶ ἀνεπτύχθησαν, τέχναι καὶ γράμματα προήχθησαν, μολονότι ὁ περισσότερος κόσμος εἶχεν ἐξέλθει πλέον ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ἀμαθείας καὶ τοῦ σκοτίου, ἐν τούτοις ὁ ἀνθρώπος δὲν εἶχεν ἀξίαν ἀνθρώπου.

Ἄπειροι ἄνδρες, σοφοὶ καὶ καλλιτέχναι ἔβλεπον πόσον χαμηλότερα εὐρίσκειται ὁ ἀνθρώπος ἀπὸ τὴν θέσιν ποὺ τοῦ ἀρμόζει, καὶ ὁ καθένας μὲ τὸν τρόπον του προσεπάθησε νὰ σπᾷ καί ποια δεσμὰ καὶ οὕτω νὰ φθάσῃ εἰς κόσμους ἄλλους, εἰς κόσμους, ποὺ ἀξίζαν διὰ τὸν ἀνθρώπον, τὸν δημιουργὸν τῶν καὶ τῶν ἀξίων.

Μάταια ὅμως! Τὸν πεπτακότῃ Ἀδάμ ἔπρεπεν ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς νὰ τὸν ἀναβιάσῃ εἰς τὴν πραγματικὴν του θέσιν.

Ὅλαι αἱ προσπάθειαι πρὸς ἀνάτασιν, ποὺ ἔγιναν ἀπὸ τοὺς σοφοὺς ὅλου τοῦ ἀρχαίου κόσμου, μὲ πρωτοπόρους πάντα τοὺς κλασικοὺς τῶν Ἑλλήνων, εἶχον βέβαια ὡς ἀποτέλεσμα ἀνεκτίμητα ἡθικὰ ἀγαθὰ, διότι μὲ τὴν διδασκαλίαν καὶ τὴν παιδευσίν τους, ἔθεσαν τὰ θεμέλια πανανθρωπίνων ἡθικῶν ἀξίων, ποὺ ἐν ὅσῳ ζῇ ὁ ἀνθρώπος θὰ ζοῦν καὶ αὐταὶ ἰσχυραί, καὶ ἀπαστρέπτουσαι.

Ἡ σωτηρία ὅμως τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ ἦτο τὸ μέγεθος τῆς θείας Προνοίας εἰς ὅλην του τὴν ἔκτασιν ἦτο ζήτημα Μυστηρίου.

Κάποια δύναμις, ἀσυγκρίτως μεγαλυτέρα ἀπὸ τὴν ἀνθρωπίνην, ἔπρεπε νὰ χειραγωγῇ τὸν πλανηθέντα ἀνθρώπον καὶ νὰ τὸν φέρῃ, διὰ θυσίας πάντως, εἰς τὸν δρόμον τοῦ καλοῦ, εἰς τὸν δρόμον τῆς ἀγάπης καὶ τῆς θυσίας, εἰς τὸν δρόμον τέλους ποὺ θὰ τὸν φέρῃ καὶ πάλιν πλησίον εἰς τὸν πάνσοφον Δημιουργόν.

Αὐτὸ βέβαια εἶχεν ἀντιληφθῇ καὶ ὁ μέγας φιλόσοφος Σωκράτης, ὅταν ἔλεγε πρὸς τοὺς Ἀθη-

ναίους «*μάτην κοπιῶμεν. εἰ μὴ τινα ὁ Θεὸς πέμψει κηδόμενος ἡμῶν*». Καὶ ὁ Θεὸς ἔπεμψε καὶ μάλα τὴν τὴν ἡγάπη καὶ ἡ εὐσπλαχνία του, ὥστε ἐξαπέστειλε τὸν Μονογενῆ αὐτοῦ Υἱόν, ἵνα διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος λυτρώσῃ ἡμᾶς ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν.

Τοιοιτοτρόπως λοιπὸν μέσα εἰς μίαν τοῦ χειμῶνος νύκτα, καὶ ἐνῶ ἡ ἀνθρωπότης ἐμάχετο διὰ καταικτιήσεις καὶ φιλοσοφικά συστήματα, εἰς θεωρίας καὶ εἰς λατρίας Θεῶν «*ἀνθρώποισιν ὁμοίων*». ἐγεννήθη ἡρεμα καὶ ἀθόρυβα κάτω ἀπὸ τὴν στέγην ἐνὸς σπηλαίου ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου. Αὐτὸς ὁ Σωτὴρ, ποὺ αἰῶνας τώρα ποθοῦσε πᾶσα ἀνθρωπίνη ψυχὴ. Αὐτὸς ποὺ διὰ λογαριασμόν του, εἶχε σιτηθῇ εἰς τὸν Παρθενῶνα ὁ βωμὸς μὲ τὴν ἐπιγραφὴν «*τῷ Ἀγνώστῳ Θεῷ*». Οὕτω λοιπὸν ποὺ εἶναι βασιλεὺς καὶ ἐξουσιαστής τῆς ἀνθρωπίνης σωτηρίας τώρα, γεννήθηκε μεταξὺ ποιμνίων καὶ ἀθῶων ποιμένων.

Χρειάζεται ἄραγε μεγάλη μόρφωσις; Χρειάζονται ἄραγε τίτλος καὶ ὀνόματα, διὰ νὰ ἐννοήσῃ κανεὶς τὸ μέγεθος τῆς θείας εὐσπλαχνίας; Ὅχι βέβαια!

Ἐνα μόνον χρειάζεται: Πίστις!

Καὶ ἡ πίστις αὐτῇ ἔχει ὅλας τὰς προϋποθέσεις διὰ νὰ γεννήσῃ εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου—κάθε ἀνθρώπου—τὴν δύναμιν, νὰ φθάσῃ μὲ τῆς ψυχῆς του τὰ αὐτὰ πτερὰ εἰς κόσμους ποῦ ἐψηλοῦς, εἰς κόσμους ποὺ σ' αὐτὸν ἀνήκουν καὶ ποὺ μὲ τὴν πρῶτην τους ἐντύπωσιν, δίδουν σὸν ἀνθρώπον νὰ καταλάβῃ, ὅτι δὲν εἶναι αὐτὸς ἕνα γήινον σκωλῖον, ποὺ κανεὶς ἄλλος δὲν εἶναι ὁ προορισμὸς του ἀπὸ τὸ νὰ ἐξοικονομῇ τὴν σάρκα του, ἀλλ' ὅτι εἶναι ἐπίγειος ἄγγελος, ὅτι εἶναι εἰκὼν αὐτοῦ τοῦ ἰδίου τοῦ Θεοῦ καὶ ἀκόμη ὅτι εὐρίσκειται ἐδῶ εἰς τὴν γῆν, διὰ νὰ τὸν δοξολογῇ καὶ νὰ προετοιμάσῃ τὸν ἴδιον τὸν ἑαυτὸν του, διὰ μέσου ἀγώνων καὶ θυσιῶν πάντα, διὰ κάποιαν ἄλλην ζωὴν, ἀληθινὰ ἀγγελικὴν, τὴν ζωὴν ποὺ ἀρχίζει ἀπὸ τὸν τάφον καὶ πέραν.

«Μέγα τὸ Μυστήριον τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως» ψάλλει ὁ ὕμνωδός, Καὶ πόσον δίκαιον ἔχει ἀλήθεια!

Ἐννοία ἀσύλληπτος εἰς τὸν ἀνθρώπινον νοῦν, παράλληλος ὅμως, μὲ σύντροφον πάντα τὴν πίστιν, τροφὸς θεῖος τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς.

Χωρὶς ἐπισήμους ὑποδοχάς, χωρὶς θορύβους καὶ διαφημίσεις, ὑπῆρξεν ὁλόκληρος ἡ ζωὴ τοῦ Θεανθρώπου μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, μία ζωὴ ποὺ ἐξεκίνησεν ἀπὸ τὴν Φάτινῃ τῆς Βηθλεὲμ διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν Γολγοθᾶν.

Αὐτὴ ἡ Φάτινῃ ἐστάθη αἰώνιον σύμβολον τῆς στοργῆς καὶ ἀγάπης εἰς κάθε πολυτάραχον ψυχὴν.

Κι' εἶναι πάντα ἱκανὴ νὰ σώσῃ κάθε ἱκέτην, νὰ τὸν θερμάνῃ καὶ αὐτὸν εἰς τὰ σπάργανά της, καὶ ὕστερα ἀφοῦ τὸν ἡρεμήσῃ, νὰ τοῦ δείξῃ τὸν δρόμον τοῦ ἀγῶνος καὶ τῆς θυσίας, τὸν δρόμον αὐτὸν ποὺ ἡκολούθησε καὶ τὸ σημερινὸν Θεῖον Βρέφος τῆς Βηθλεὲμ, τὸν δρόμον ἐνὸς Γολγοθᾶ.

Διευθυντής: Ἀγγελος Ἀντωνόπουλος
Σολωμοῦ 23 — Ἀθήναι

Τυπογραφείου Γεώργιος Σερμπίνης
Θεμιστοκλέους 33 — Ἀθήναι

Γεγονότα καὶ Κρίσεις

Μία ἀσχημία, ποὺ πρέπει νὰ ἐκλείψῃ.

Κατὰ τὰς Χριστιανικὰς ἐορτὰς ὁ ἡμερήσιος καὶ περιοδικὸς τύπος ἐσυνήθισε νὰ δημοσιεύῃ εἰκόνας τοῦ Σωτήρος, τῆς Θεοτόκου, καὶ διαφόρους ἱεράς σινηγὰς ἢ εἰκόνας τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας. Βεβαίως τὸ ἐλατήριο τῆς ἐνεργείας αὐτῆς εἶναι ἡ ἱκανοποίησις τῆς εὐσεβείας τῶν ἀγαγαστῶν. Ἐν τούτοις ὅμως ἐὰν ληφθῶν ὑπ' ὄψιν: α) Ὅτι αἱ ἀγία εἰκόνες ρυπαίνονται διὰ τῆς συνεξικονίσσεως πορνικῶν μορφῶν (εὐχάριστον καὶ κερδοφόρον ἐμπόρευμα τοῦ Ἀθηναϊκοῦ τύπου): β) ὅτι μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἐφημερίδων ἢ καὶ τὸ ἐναπομένον ὑπόλοιπον ἐκ τῆς ἐκτυπώσεως τοῦ φύλου, κατανοῦν αἱ δημοσιευθεῖσαι ἱεραὶ μορφαὶ εἰς ἀναθάρτους τόπους ἢ χρησιμοποιοῦνται ὡς περιτύλιγμα βρωσιμῶν εἰδῶν τότε διαπράττουν αἱ ἐφημερίδες τὸ μεγαλύτερον ἀνοσιούργημα κατὰ τῆς εὐσεβείας τοῦ λαοῦ μας. Εἶναι μία ἀσχημία, ἡ ὁποία πρέπει νὰ ἐκλείψῃ!

Σιμωνία Ἐπίσημος!

«Εἴ τις Ἐπίσκοπος διὰ χρημάτων τῆς ἀξίας ταύτης ἐγκρατὴς γένοιτο, ἢ Πρεσβύτερος ἢ Διάκονος, καθαιρεσθῶ, καὶ αὐτὸς καὶ ὁ χειροτονήσας, καὶ ἐκκοπτεσθῶ παντάπασι καὶ τῆς κοινῆς, ὡς Σίμων ὁ μάγος ὑπὸ τοῦ Πέτρου» (ΚΘ! Ἀποστολικός).

Αὐτὸ ἀπατοῦν οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι, καὶ ἐπὶ τῆς ἀπατήσεως αὐτῆς ἐπιτηρήθησαν αἱ νομοκανονικαὶ διατάξεις τῶν δ', στ' καὶ ζ' Οἰκουμενικῶν Ἀγίων Συνόδων. Σκοπὸς δὲ αὐτῶν εἶναι ἡ χορήγησις τῆς Θείας Χάρτος, μόνον εἰς τοὺς ἀξιους.

Φαίνεται ὅμως, ὅτι ἡ Σεισιτὴ Κεφαλὴ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου θεωρεῖ τὰ πράγματα αὐτὰ ἀρχαιολογικοὺς ἀναχρονισμοὺς, μὴ ἐφαρμοσίμους εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν τακτικὴν. Ἄλλως δὲν ἐξηγεῖται ἡ ἔξω φρενικὴ ἐκ Κων)πόλεως εἰδησις, ἔχουσα οὕτω.

«Πληροφοροῦμεθα ὅτι μεταξὺ τῶν Σεβ. Συνδικτῶν Ἀρχιερέων ἡμετέρας ἐντονοὶ διαμαρτυρίαι καὶ γογγυσμοὶ ἄμχ διδοὶ ὁ Πατριάρχης ἤλθεν ὡς ἐνώπιος ἐνώπιος εἰς «παζαρήλια» μὲ τὸν «εὐχειροτονηθέντα ἐφεστῆν» τελειόφρονον τῆς Σχολῆς, ὅστις ἐδέχθη νὰ χειροτονηθῇ μόνον ὑπὸ τῶν ὁρῶν, ὅπως τῷ καταβληθῶσι χίλια λίτρα καὶ διορισθῇ ὡς Διάκονος τῆς Σειρᾶς εἰς τὰ Πατριαρχεῖα μὲ μηνιαίον μισθὸν τριακοσίαν (300) λιρῶν. Ἀλλ' αἱ διαμαρτυρίαι καὶ οἱ γογγυσμοὶ τῶν Ἀγίων Ἀρχιερέων, ὡς πάνποτε, περιωρίσθησαν μόνον εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν Ἀρχιερέων, καὶ εἰς τοὺς διαδόχους τοῦ Πατριαρχείου, καθ' ὅσον ἐν Συνόδῳ οὐδεὶς τούτων ἐτόλμησε νὰ ἀντεῖκη εἰς τὴν περὶ χειροτονίας ἀνακοίνωσιν τοῦ Πατριαρχείου καὶ ὅλοι ὑποκλιθέντες ἐδαφιαίως ἀπήγγειλαν ἐν χορῷ τὸ «Ἀμήν», ὡς συνήθως, εἰς ὅλους τοὺς ἡγούς καὶ τὰς ἐκκλησιαστικὰς.

Καὶ κατὰ τοὺς γογγυσμοὺς τῶν ἐδικαιοσύνησαν τὴν ἐπὶ τούτῳ ἀπογοήτευσιν τῶν ἔξω διανοῶν ἐπεκαλέσθησαν τὴν ἀπὸ τῆς ἀντάφειας τῆς ὑπὸ τοῦ Περιηγητοῦ ἐν συνεχείᾳ καὶ ἀδιατάκτῳ ληθάρῳ διατελοῦσαν περίφημον «Ἐπετηρίδα» ἣτις δορίζει ὁριτῶς εἰσοδὸν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις μετὰ πενταετη εὐδόκιμον ἐν ἐνορίαις διακονίαν, κατέκριναν τὰς ἐν παντὶ αὐθαιρέσις τοῦ Πατριάρχου, χωρὶς ὅμως ἡ φωνὴ τῶν νὰ ἐνοχλήσῃ τὰς Σεπτὰ ἀποὰς Ἐκείνων, ὅστις «κἀμει» πάνποτε ἀνενοχλήτως, ὅτι θέλει, ἐφ' ὅσον ἀντελήφθη, ὅτι ἐνεῖναι ἔχουσι στόμα μόνον διὰ νὰ πρῶγῳσι καὶ μὲ τὰς δύο σιαρῶνας καί... οὐ λαλοῦσι». «Χρόνος» 20—12—53.

Συγκρίνεται τὰς διατάξεις τῶν Κανόνων τῆς Ἐκκλησίας μὲ τοὺς ἐλλείμους τοῦ Πατριάρχου καὶ ἐξαγάγετε συμπεράσματα!

Ἡ ἀπήχησις τῆς ὑποθέσεώς μας ἐν τῇ Κων)πόλει

Εὐχάριστος ἀναγιγνώσκουμεν εἰς τὸν «Χρόνον» τῆς 20)12)53 ὑπόδειξιν πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκ-

κλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὅπως «δῶσῃ μίαν λύσιν ἀποκαθιστῶσαν τὴν γαλήνην μεταξὺ τοῦ Ὁρθοδόξου Πληρώματος». Καὶ ἡ μὲν ὑπόδειξις ἀποδεικνύει τὸν σεβασμὸν καὶ αὐτῆς τῆς διεθνοῦς γνώμης πρὸς τὴν ὑπόθεσιν μας· τὸ ἀποτέλεσμα ὅμως τῆς εὐγενοῦς αὐτῆς ὑποδείξεως δύνανται νὰ τὸ προβλέψουν οἱ ἐκλεκτοὶ μας φίλοι, ἐὰν κρίνουν ἐξ ἰδίων τὰ ἀλλότρια.

Δονικισμοὶ Ἀρχιεπισκόπου

Εἶχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀμερικῆς κ. Μιχαήλ, ὡς Ἐπίσκοπον Κορινθίας. Καὶ ἐπιστεῦαμεν, ὅτι τὸν διέκρινε σύνεσις καὶ πρὸ πάντος ἀξιοπρέπεια καὶ εὐθύτης. Συνετρίβη ὅμως αὐτὴ ἡ τόσον καλὴ ἰδέα, ποὺ εἶχομεν δι' αὐτόν, ἀπὸ ὠρισμένης μικρότητος, εἰς τὰς ὁποίας προέβη ἐν Ἀμερικῇ. Οὕτω κατ' ἐπισήμους πληροφορίας διέταξεν ἕνα Ἀρχιερατικὸν Ἐπιτροπὸν νὰ διαφωτίσῃ ἀπὸ Ραδιοφώνου τὴν Ἀμερικανικὴν κοινὴν γνώμην ἐπὶ τοῦ Παλαιοημερολογητικοῦ. Τοῦτο δὲ διότι ἐθουρβήθη ἀπὸ τὴν δραστηρίαν καὶ ἀποτελεσματικὴν ἐνέργειαν τῆς ἐν Ντιτρόιτ Κοινότητος μας πρὸς τοὺς Βασιλεῖς μας. Ἡ «Διαφώτισις» αὕτη τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου ἦτο πλήρης ψεύδους, ἐμπαθείας καὶ συκοφαντίας. Καὶ δι' ὅλα αὐτὰ καταγγέλλομεν τὸν Ἀρχιεπίσκοπον διαστρεβλωτὴν τῆς ἀληθείας, διότι γνωρίζει κάλλιστα τὴν ἀλήθειαν τοῦ Παλαιοημερολογισμοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως, καὶ ὅμως τὴν ἐνταφιάζει.

Ὡς φαίνεται ἀρέσκεται εἰς τοὺς Δονικισμοὺς καὶ εἰς ὅτι λίαν εὐστόχως ἐκφράζει ὁ Β. Οὐγκὼ διὰ τῆς λέξεως «πολιτικὸς ἀνὴρ».

Τὸν πληροφοροῦμεν πάντως, ὅτι θὰ δεχθῇ τὴν ὀφειλομένην ἀπάντησιν ἀπὸ τὴν ἐν Ντιτρόιτ ὀργανώσιν μας καὶ θὰ σεισθῇ ἀπὸ τὸ σεισμὸν τῆς ἐνεργείας τῶν ἐν Ἀμερικῇ ἀδελφῶν μας, χάριν τῆς ἀληθείας. Ἀς ἀναμένο!

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ ΜΑΣ

Μαθεῖα—Ἡρακλείου Κρήτης (ταχυδρομ.)

Τὸ Σάββατον 1)11 λήγοντος ἔτους ἀπεβίωσεν ὁ ὁ πρόεδρος τοῦ παραρτήματος Μαθιᾶς Νικόλαος Κ. Βασιλάκης. Ὁ μεταστὰς ὑπῆρξε πρότυπον χριστιανοῦ ἀνδρός, ἀλλὰ καὶ φλογεροῦ ἀγωνιστοῦ. Πολλὰκις διέθεσε χρηματικὰ ποσά, ἐκαλλώπισε τὴν Ἐκκλησίαν καὶ διεξήγαγεν ὑπὲρ τοῦ Ἀγῶνος μας δικαστικοὺς ἀγῶνας. Διὰ τὸ θανάτου τοῦ ἄφησε κενὸν δυσαναπλήρωτον. Λιανία τοῦ ἡ Μνήμη. (Μυρωνάκης Γεώργιος)

Κόρινθος (τηλεγραφικῶς)

Τὸ παράρτημά μας ἀπέστειλεν ἐντονωτάτην διαμαρτυρίαν εἰς τοὺς ἄρμοδιους διὰ τὴν παράτασιν τοῦ διωγμοῦ. Παρακαλοῦμεν ἀνοιγμὰ ἐκκλησιῶν μας. Νικ. Μπαλάσκας

Βασιλεῖα Θεσσαλονίκης (ταχυδρομικῶς)

Ὁ Μητροπολίτης Κασσανδρείας ἐξέδωσεν ἑντάλμα συλλήψεως κατὰ τῷ ἱερέως μας Νικολάου Τσιρέλλα. Τὸν ἀναζητεῖ ὡς τὸν τελευταῖον κακοῦργον. Τὶ θλιβερά κατὰπτωσις τοῦ Ἐπισκοπικοῦ γοήτρου! Διότι ἡμεῖς ἐγνωρίζαμεν ὅτι μόνον οἱ κ.κ. Ἀνακριτῆς καὶ Εἰσαγγελεὺς ἔχουσιν ἐκ τοῦ Νόμου τὸ δικαίωμα τῆς ἐκδόσεως ἐντάλματων συλλήψεως. Ἐν τῷ μεταξὺ τὴν 13 Νοεμβρίου λήγοντος ἔτους ἀπεβίωσεν ἡ ἐκλεκτὴ Δέσποινα Αἰκατερίνη Α. Τσιρέλλα, μήτηρ τοῦ διωκόμενου ἱερέως μας. Ἐπρόκειτο περὶ ἐναρέτου μητρὸς ἐκ θρησκείας τὰ τέκνα τῆς ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου. Ὁ Ἐπίσκοπος Κασσανδρείας πλειοδοτῶν εἰς μισαλλοξίαν καὶ ἐμπάθειαν ἀπηγόρευσε καὶ αὐτὴν τὴν ἄνευ ἱερέως ταφῆν! Ὡς τόσον ὅμως ἡ ἑπιμονὴ τῶν τέκνων τῆς καὶ τῶν ἀδελφῶν τοῦ παραρτήματος ἐνίκησε. Καὶ οὕτως ἡ μήτηρ τοῦ ἱερέως ἐτάφη... ἄνευ ἱερέως. Εἶναι καὶ αὐτὸ μία δόξα τῆς ὀρθοδοξίας. Ἀντὶ στεφάνου τὰ τέκνα τῆς κατέθεσαν 1' 0.000 (ἐκατὸ χιλιάδες) δραχμὰς ὑπὲρ τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος ἡμῶν.